

## Printre stânci de piatră seacă

Mihai Eminescu

---

Printre stânci de piatră seacă,  
Auzi plâns de cucuvai,  
Țipând noaptea tristu-i vai!  
Când în nouri se îneacă  
Chipul lunii cel bălai.

Vraja trece peste lume,  
Vraja... cântec amortit,  
Ca un vis îngălbenit,  
Pe-a ei buze vineți spume,  
Capu-i alb e amețit.

Fuge, trece, fuge, zboară,  
Buza-i tremură spumând,  
Ochii-i joacă scânteind,  
Sub nebuna ei cântare  
Lumea doarme în descânt.

Este daina cea nebună,  
Care cântă noaptea-n crâng,  
Pe când stelele se sting,  
Pe când frunzele-abia sună,  
Pe când apele-abia plâng.

Vezi cum luna înghețată,  
Dintr-al nourilor hău,  
Trece ca și visul greu -  
Sună-n noaptea descântată  
Cântul trist din ceasul rău.

Și bătrâna moarte toarce  
Gândul ei în nefinit:  
Zilele din vine-ți stoarce  
Și când capu-ți se întoarce,  
Bași de seamă c-ai trăit.